

Dohányárusok Közlönye

Mejelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGINAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADOTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Nagy János-utca I. B.
Ilova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. A fogyasztás csökkenése. — A szivarok. — Ajánlati hirdetés. — Vegyesek.

A fogyasztás csökkenése.

A jövő évben lesz épen egy fél százada annak, hogy Magyarországon a dohánymonopoliumot felállították. Könnyen elképzelhető, hogy a kezdő évek a dohány és szivar fogyasztás tekintetében nagyon sovány eredményeket értek el, a mi könnyen megmagyarázható, ha tekintetbe vesszük, hogy a magyar ember a reá erőszakolt dohánytermékeket csak nagyon nehezen szokta meg, részint pedig azért, mert az akkori pénzügyi viszonyok sem engedték a fogyasztás fejlődését.

A fogyasztás azon a kezdő évektől fogva évről-évre emelkedett és a dohánymonopolium félszázados feunállásában megtízszereződött. A fogyasztás folytonos emelkedésének megvannak a jó okai. Mindenekelőtt a népesedési mozgalom, mely évről-évre nagyobb mérveket öltött, továbbá az önnállóvá lett Magyarországon az izlések is jobban megtisztultak, mely körülmény természetesen az összes élvezeti cikkek forgalmára befolyással volt. Egy félszázadon át, évek hosszú során keresztül, midőn az összes üzletágak különböző változásokat szenvednek, a dohánymonopolium terén csak három ízben fordult elő egy kis különbözlet annak hátrányára. Tíz-tíz évi időközökben háromszor történt meg, hogy valóban a fogyasztás csökkenéséről lehetett beszélni. Daczára, hogy ennek okát mindig megtalálni vélték, az mégsem áll. A közgazdasági hanyatlás évében a dohánytermékek forgalma elégséges volt, míg a közgazdasági fellendülés évében határozott csökkenés volt konstátálható. Mostanság a szivarok minőségét hozzák ezzel kapcsolatba, általában azonban az csak véletlennek nevezhető, habár nem tagadható, hogy az üzletmenet ezáltal különösen a városokban szenved. Konstátálnunk kell mindenekelőtt, hogy egy hosszú félszázad alatt még egyszer sem adták magyarázatát a forgalom csökkenésének. Nos azt kérdezzük, vajjon lehettség-e az okára akadni valamely cikkek áruforgalmának csökkenésére, mint azt a dohány és szivarnál tapasztaljuk? Határozott nemmel felelünk!

Az államnak, mint a dohánymonopolium tulajdonosának, minden eszköz birtokában van azokat az okokat megismerni, melyek a fogyasztást hátráltatják.

Egész sereg tisztviselővel rendelkezik és mi több, egész sereg elárúzóival, kik közül minden egyes adhat felvilágosításokat, ha arra szükség van. Miért nem történt, vagy nem történik ez meg? Vagy talán oly csekélynek tekintik e jelenséget, hogy nem tartják érdemesnek az okát kutatni?

Jelenleg ismét, tehát már negyedszer állunk szemben a dohánymonopolium hanyatlásával. Hol keresendő és hol található ennek oka?

Egyik azt mondja rosszak a szivarok, mások a fogyasztás csökkenését a rendkívüli rossz kereskedelmi viszonyokkal hozzák vonatkozásba, némelyek ismét azt állítják, hogy a dohánymonopolium a fogyasztás tekintetében elérte tetőpontját és ennek további emelkedése nem várható.

Lehetséges, hogy egyik vagy másik ezek közül szerepet játszik; lehetséges, hogy mind e körülmények közreműködnek a csökkenés magyarázatához, de semmiesetre se hisszük, hogy a dohánymonopoliumnak ne lehetne reménye, a mainál sokkal nagyobb kiterjedést nyerni.

Mi azt hisszük, hogy e kérdések a legfontosabbak, miután nem látszik épen lehetetlenségnek, hogy egy eddig nem ismert ok hozza létre a forgalom ijesztő csökkenését. Igen, ez lehetséges. Jelenleg épenséggel nem lehet tudni, hogy a fogyasztás miért esik.

Lehetséges, hogy azt a dolog természete hozza magával, de az is lehetséges, hogy valami csekély okok, melyek könnyen eltávolíthatók, okozzák a bajt, melynek nagysága jelenleg ki nem számítható.

Csak nem régen tettük azt az ajánlatot, hogy az összes fontosabb nagy és kistrafikosokhoz kérdő ívet terjeszsenek. E tervet ajánljuk most is. A kérdő ívet a mi a gyártmányokat illeti, a gyáraknak kellene kiállítani, de valamely praktikus adminisztráció hivatalnok személyében, ki az ügyet minden fázisában pontosan ismeri. Ezeket a kérdő ivatek a pénzügyigazgatóságunk posta útján kellene visszaforgalmazni és ott szakférfiak által a feleletek által a dolog mibenlétét megállapítani.

Azután, ha az ország 60 pénzügyigazgatósága e megállapodásait a m. kir. dohányjövődék igazgatóságának beküldnék, akkor nagyon könnyű volna a fogyasztás esésének okát megállapítani, a hibákat kijavítani, a közönség izlését kielégíteni, esetleg az árusítást jobban szervezni, mint az mai nap van.

Most még egyszer kifejezést adunk itt véleményünknek és azt hisszük, hogy csak a dohánymonopolium érdekében cselekszünk, ha megemlítjük, hogy a forgalom csökkenése gyors és erélyes cselekvést tesz szükségessé. A dolog jelenleg nem látszik lehetetlennek. Mégis csak kell valahol a hibának rejteni és ezt megkeresni több mint kötelesség.

A szivarok.

A sok panasszal szemben, melyeket hozzánk a szivarok minőségéről intéznek, szükségesnek tartjuk az olvasó felvilágosítására a következőket elmondani:

Nagyon is igaz, hogy az utolsó időben épen azok a fajták, melyeket a legtöbb dohányzó kíván és fogyaszt, jóság tekintetében nagyon sok kívánnivalót hagynak hátra. E helyen nem régen ezt határozottan hangoztattuk és amellet azon kívánságnak adtuk kifejezést, hogy a Regalitis, Trabuco és Británica fajokat ne olyan anyagból állítsák elő, mint a miylenből eddig. Megelégedésre constatáljuk, hogy a fővárosi gyárakban az utolsó időben előállított Bb. Británica és a Trabuco szivarok jobb minőségű mutatnak, mint a „barná“-val jelzett szivarok. A nevezett fajok kellemes kedves illattal bírnak. Nem tudjuk, honnan van az, hogy épen a „világos“ jelzésű szivarok sokkal erősebbek, mint a sötétek és ez a körülmény főleg az oka, hogy ha erős szivarokról beszélnek. Mindenesetre csudálatos, hogy ez a kis fedő levél, melyben huszszor akkora tömegű dohány van, képes a szivar erősségét vagy gyengeségét befolyásolni; mialatt egész különös módon a szín a szivar erősségével, vagy gyöngességével nem egyezik meg. Jó lesz, ha a dohányárusok vevőiket arra figyelmessé teszik, hogy a sötét szivarok épen nem erősek és a világosak nem okvetlen gyengék. Egy próba a mondottak igazságáról minden dohányost meggyőződtehet.

Arra is figyelmessé teszünk olvasóinkat, hogy a sötét szivaroknak sokkal tovább kell heverni, míg szárazok lesznek, mint a világosaknak. Miután a sötét fedőlap a tulajdonképeni egészséges dohány, mert csak az van teljesen megérve és a sötét lap sokkal több zsiranyagot tartalmaz, mint a világos és azért a sötét szivar száradása nem is következhetik be oly gyorsan. A dohányzó kielégítésére nagyon praktikusnak cselekszik minden trafikusk, ha ezen legszükségesebb cikkek közül tekintélyes készletet tart. De mit használ? A szivarok a gyárakból meglehetősen nedves állapotban jönnek, miután még mindig kevés gyár létezik, melyek képesek volna az óriási fogyasztásnak és amellet a raktár készletnek is eleget tenni. A gyárak azon körülményekkel is számolnak, hogy minden trafikusk viszonyaihoz mert készletet tart raktáron. Természetes, ahogy mi a viszonyokat ismerjük, ez nem mindenhol lehetséges és miután új trafikok berendezésével nem igen takarékoskodnak, csak ritkán képes valamely dohányárus némi készletet beszerezni. Tekintettel arra, hogy a folytonosan kevesbedő jövedelem, mely a trafikok szaporítása folytán áll be, kedvét szegi a nagyobb tökebefektetéseknek, melyek a kamatot tekintve, majdnem ugyan annyit jövedelmeznek, mint a mennyit a dohány és a szivar hoz. Nos azonban, mindezekért semmi esetre sem lehet a dohányzó felelőssé tenni. Az nem törődik

a viszonyokkal, csak jó és szívható szivart követel. Ha ezt nem adják meg neki, akkor pánaszodik és kritizál és a kellemetlenség és kár, mely ebből keletkezik, az a trafikosa háramlik. Ily körülmények között nem lehet mást tenni, mint a tényekkel számot vetni és ahhoz alkalmazkodni. A kinek trafikja van és vevőt nemileg ki akarja elégíteni, annak azon kell lennie, hogy legalább a legszükségesebb fajtákból oly készletet tartson, hogy képes legyen mindig száraz szivart kiszolgáltatni.

És még valamit! Szükségesnek tartjuk, hogy a trafikosa az árukban oly tájékozódottsággal bírjon, hogy vevőt egyről-másról mindig felvilágosíthassa. Már megbocsátanak a nyíltságért, melylyel beszélünk, de mi ezt nagyon is kívánatosnak tartjuk. Jelenleg ez ugyanis a felvilágosítást illetően épen megfordítva van. Gyakran lehet hallani trafikostól, hogy egyik vevője ezt, a másik meg mást állít. A mennyire komikus, ép oly igaz ez, hogy nálunk vevők az elárúsítókat tanítói. Ha csak az lenne az eset, hogy a dohányzó egyszerűen csak megmondja véleményét, még megjárna; azonban a legkülönbözőbb fel-fogások hangzanak el a trafikokban és a trafikosok azt mind középpont gyanánt veszi. Ha az árúsító vagy az árúsítóné a czikkeket pontosan ismeri, mely bekövetkezik, ha avval komolyan foglalkozik, akkor olyan elárúsító lesz belőle, mint a milyennek lennie kell. Korántsem kell, hogy talán leczkéket kell vennie az elárúsításból, de oly könnyen venni, mint azt őszintén szólva némely trafikosa és trafikosnő teszi, még sem szabad. Kénytelenek vagyunk ezt elmondani, mert nem ritkán hallottunk oly naiv kijelentéseket, melyek arra engednek következtetni, hogy sokan sem az árukat sem üzletüket nem ismerik. A legjobb szivar is rossz lehet és a legrosszabbat is sokszor jóvá lehet tenni megfelelő bánásmóddal és üzletismerettel.

Vegyesek.

Halandósági táblák. Az országos központi statisztikai hivatal által szerkesztendő halandósági táblák ügyében a következő értesítést tettük:

Külön magyar halandósági táblák eddig nem igen voltak, úgy hogy a magyarországi biztosításoknál is idegen halandósági táblák szolgáltak alapul, hátrányára ugy maguknak a biztosító-társaságoknak, mint a biztosított közönségnek. Hegedűs kereskedelemügyi miniszter e helyzetet változtatni óhajtott, elrendelte, hogy az 1900. év végén végrehajtandó népszámlálás alkalmából tétessék meg minden szükséges intézkedés az iránt, hogy Magyarországra vonatkozólag is legyenek halandósági táblák szerkesztetők. E végre megbizta a magyar királyi központi statisztikai hivatalt a főladat tüzetes tanulmányozásával, a hivatal pedig részletes emlékiratot dolgozott ki, mely ugy az egész népességre kiterjedő általános, valamint csupán az életbiztosítottakra vonatkozó részleges halandósági táblák Magyarországra vonatkozó szerkesztésének módját kifejti. A kereskedelemügyi miniszter az emlékiratban foglalt főbb elveket elfogadva, utasította a hivatalt, hogy az emlékiratot mind-ama hazai és az országban működő külföldi biztosító-társaságoknak, a melyek életbiztosítási ügyletekkel foglalkoznak, küldje meg. Az emlékiratot a biztosító-társaságok a statisztikai hivatal igazgatójának elnöklésével értekezletileg fogják tárgyalni, a mely értekezlet oly időben fog megtartatni, hogy a magyar halandósági táblák szerkesztése 1901. évtől kezdődjék, vagyis az új század kezdetétől fogva okvetlenül megindítható legyen.

Alig kell mondanunk, hogy Hegedűs intézke-

dését helyeseljük és nagy súlyt helyezünk arra, hogy végre nálunk is megtörténjenek a szükséges intézkedések arra nézve, hogy ki legyenek mutathatók a nemzet egyes rétegeinek foglalkozások szerint megoszló csoportjainál mutakozó halandósági viszonyok, ugy, a mint azt az angol statisztikai hivatal időnként közzé szokta tenni. E nélkül szociális higiéniai javításáról sokáig nem lehet szó, pedig hogy ez fontos és életbevágó dolog, azt a sajtó és közvélemény Fodor Józsefnek másfél évtizedtől tartott akadémiai fölvonásakor elismerte. Mindamellett máig sem történt ez irányban számot tevő intézkedés

Értek. A párisi kiállításon hivatalosan árulják az összes francia köztársasági elnökök képérmeit. Naponta átlag kétezeröt száz frank hasznát hajt e vásár az állami pénzverő intézetnek. Szívesen vásárolják Thiers-t, Mac-Mahon-t, Casimir-Périer-t, Carnot-t, Félix Faure-t s Loubet-t, csupán Grévy nem kell senkinek.

26873. sz.
IV—1900.

Ajánlati hirdetmény.

A segesvári kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tételik, hogy Nagy-küküllő vármegye Nagy Selyk községben felmondás folytán üresedésbe jött dohány-nagyáruda kezelésének biztosítása végett írásbeli ajánlatok utján folyó évi augusztus hó 27-én déli 12 órakor alulirt kir. pénzügyigazgatóság helyiségében versenytárgyalás fog tartatni. — Az írásbeli zárt ajánlatok irt időpontig a kir. pénzügyigazgatóság főnökénél nyujtandók be, s ugyanakkor azok nyilvánosan fel fognak bontatni. — Az ajánlat tárgyat csak a dohányforgalom utáni tőzsdij (eladási jutalék) képezi, megjegyezve, hogy az eddigi nagyárus a közönséges gyártmányokért 1.9% jutalékot élvezett. — A jogosítvány elnyerésére annak lesz kilitása, ki erre alkalmasnak találtaik és a kik százalékokban kifejezve a legkisebb eladási jutalékot követeli, mindazon által a kincstár fenntartja magának azon jogát, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, miért is egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert esetleg olcsóbb ajánlata el nem fogadtatott. — Az eddigi nagy árusnak következő forgalma volt 1899. évben:

a) Közönséges anyagban és pedig hozzá utalt kisárusok után	37.085 kor. 50 fill.
Saját kisárulása után	1.829 „ 50 „
Simitó dohány után	53 „ 12 „

A közönséges gyártmányú dohányanyag a nagy-szebeni m. kir. dohányáru raktárból lesznek beszerzendők, még pedig oly kötelezettséggel, hogy anyagkészlet szállításra szolgáló tartályokat (ládákat) vállalkozó a megállapított eladási ár megtérítése mellett tulajdonul átvenni köteles. — A nagyárus a dohány nagyáruda ügyvételeért, melylyel mindig a kisarulás jog van egybekötte, anélkül, hogy neki bizonyos jövedelem biztosítatnék, az árulásra beszerzett dohánygyártmányok összegéből járó százalékos tőzsdijban részesül, mely tőzsdij a szállítási és egyéb kezelési kiadások levonása után annak tiszta jövedelmét képezi. — Ugyanazért a kincstár az árudánál sem egyéb jövedelmet, sem a fennebb kitüntetett forgalom változatlan fenntartását nem biztosíthatja, s e ezimen vagy bármi okból is tőzsbér emelésére irányzott kérelem, avagy bárminemű kárpótlási igénye figyelmen kívül fog hagyatni. — Köteles leend vállalkozó a dohány nagyárudát 1900. évi október hó elsején megnyitni, s már előzőleg a fogyasztási viszonyoknak megfelelőleg csonkithatlan tartalék készletként és pedig közönséges gyártmányokban 2000 korona értékű anyagot beszerezni azt

folyton érintetlen teljességében fenntartani s ezenkívül a megfelelő forgalmi készletet beszerezni köteles.

A dohány nagy áruda, valamint a nagyárudával kapcsolatos kisárus Nagy-Selyken a főtéren, de mindenesetre az élénkebb forgalmu utcák egyikében tőkletesen száraz bolti és raktári helyiségben személyesen kezelendő s a dohány eladási szabályok 44. §-ában részletezett könyvek kifogástalanul vezetendők. A pályázók kötelesek bántpénz fejében a fent kijelölt csonkithatlan dohány anyag készlet érték összegének megfelelő 10%-ot azaz 200 koronát a segesvári kir. adóhivatalnál készpénzben vagy állampapirokban, avagy ovadekéses és biztosítékul elfogadható más értékpapirokban (melyek azonban a tőzsdén jegyzett érték 20%-nak levonása mellett mutakozó értékben fogadtatnak el) pénzügyi letétbe helyezni s az arról szóló nyugtát ajánlataikhoz csatolni. A fentirt időig beadandó ajánlatok 1 koronás bélyeggel latandók el és sajátkezüleg irandók alá s lepecsételten a következő czimrel: „Ajánlat a Nagy-Selyken megürült dohány nagyáruda elnyerése iránt“ alulirt kir. pénzügyigazgatóság főnökének saját kezéhez beküldeni. Az ajánlatban a követelt tőzsdij (eladási jutalék) %-okban számmal és betűvel tisztán kitüntetendő és az ajánlat-hoz egyuttal a magyar polgárságot, a magyar nyelv tőkletes birását, polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot igazoló bizonylat. Végül kereszti, illetőleg születési levél csatolandó.

Olyan ajánlatok, melyek az irt kívánalmaknak meg nem felelnek, vagy más pályázók ajánlataira hivatkoznak, valamint azok is, melyek határozatlanul szerkesztvék, ugyszintén elkésve benyujtottak vagy utóajánlatok, figyelembe vétetni nem fognak.

A versenyzésben részt nem vehetnek azok, kik terhes szerződés kötésére nem képesek, továbbá valamely büntény, csempészet vagy másnemű jövedéki kihágás miatt, avagy az állam biztonsága ellen elkövetett kihágások miatt elítéltettek, avagy a pénzügyigazgatóság által egyéb okoknál fogva alkalmatlanoknak találtaik. Nemkülönbön kizáratnak a versenyzésből azok is, kik Nagy-Selyken állandóan nem laknak. Ha ezen akadályok egyike, vagy másika az üzlet átadása után jönne az igazgatóság tudomására, az eladási engedély azonnal be fog vonatni. Azon pályázó bántpénze, kiknek ajánlata el nem fogadtatik, a tárgyalás befejezte után vissza fog utalványoztatni, ellenben az elfogadott ajánlattevő bántpénze a csonkithatlan készlet beszerzéseig visszatartatik. Ha azonban a vállalkozó a dohányárudát az átvételre kitűzött határonapon át nem veszi, vagy később ajánlatától önkönt visszalépne, bántpénzét elveszti és az áruda kezelésének biztosítása czéljából újabb pályázat fog nyitvatni. Egyebekben a dohánygyártmányok eladására vonatkozó s ezen kir. pénzügyigazgatóságnál megtekinthető szabályok mérvadók.

Segesvárt, 1900. Julius hó 11-én.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

Első cs. és kir. szab. eredeti selmezel pipa-, tajtékpipa- és pipaszár-gyár rőzserő-borondccsel.

TAKÁCS EDE
Zólyom-Selmezel mellett
Alapítottatott 1836-ban.

Ajánlja a legjobb hírnévnek öröndő és kitűnő minőségű nézve páratlan valódi selmezelé gyagypipát, tajtékpipát, pipaszárakat és szivarszipkáit, minden kivitelben, a legolcsóbb árak mellett.

Képes Árjegyzékek bérmentes visszaküldés esetén kívánatra bérmentve küldetnek

Egyedüli hírneves jó gyártmány.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Der Rückgang des Konsums. — Die Zigar en. — Vermischtes.

Der Rückgang des Konsums.

Im künftigen Jahre wird es ein halbes Jahrhundert, seitdem das Tabak-Monopol in Ungarn eingeführt wurde. Wie leicht denkbar, waren die Anfangsjahre in Hinsicht des Tabak- und Zigarren-Konsums damals sehr gering, was theils dadurch entstand, weil man sich in Ungarn nur schwer an die aufgezungenen Tabak-Produkte, welches die damalige österreichische Regierung lieferte, zu gewöhnen vermochte, theils aber auch waren es andere Lebens- und Geldverhältnisse, welche den Tabak-Konsum nur sehr gering erscheinen liessen.

Gleichwohl stieg der Konsum seither von Jahr zu Jahr und verzehnfachte sich in dem halben Jahrhundert des Bestandes des Tabak-Monopols. Das kontinuierliche Steigen des Absatzes hatte allerdings seine guten Gründe. Vorerst war es die Populationsbewegung, die alljährlich eine bedeutende Zunahme aufwies; dann aber auch wurde namentlich in dem selbstständig gewordenen Ungarn ein gewisser Wohlstand fühlbar, der selbstverständlich auf den Konsum eines jeden Genussartikels von Einfluss war. In der langen Reihe von Jahren eines halben Jahrhunderts, in welchem sonst sämtliche Geschäftszweige verschiedene Wandlungen durchzumachen haben, vollzog sich auf dem Gebiete des Tabak-Monopols nur dreimal eine kleine Differenz zu Ungunsten des Tabak-Monopols. In Zwischenpausen von zehn zu zehn Jahren gab es dreimal je ein Jahr, wo von einem wirklichen Rückgange des Konsumes gesprochen werden könnte. Trotzdem man jedesmal die Ursachen hiefür gefunden zu haben vermeinte, war dies gleichwohl nicht der Fall. In Jahren des volkswirtschaftlichen Niederganges war der Absatz der Tabak-Produkte häufig flott, während nachweisbar in Jahren des volkswirtschaftlichen Aufschwunges ein Rückgang zu verzeichnen war. Häufig brachte man auch die Qualität der Tabak-Produkte damit in Verbindung, doch auch dies erwies sich für das Allgemeine als hinfallig, wenn auch nicht geläugnet werden kann, dass der Geschäftsgang namentlich in den Städten darunter litt. Innerhalb der langen Zeit eines halben Jahrhunderts hat es noch niemals einen Moment gegeben, wo die wirklichen Ursachen des geschäftlichen Rückganges eruiert hätten werden können. Das sei hier vor Allem konstatirt.

Und nun fragen wir, ob es zu den Unmöglichkeiten gehört, den geschäftlichen Rückgang eines Artikels auf die Spur zu kommen, eines Artikels, wie es derjenige der Zigarren und des Tabakes ist? Wir antworten entschieden mit Nein!

Der Staat, als Besitzer des Tabak-Monopols, hat sämtliche Behelfe in Händen, die Ursachen genau kennen zu lernen, welche den Konsum beschränken. Er gebietet über ein Heer von Beamten,

und was noch mehr ist, über ein Heer von Verschleissern, von denen jeder Einzelne, wenn es nöthig ist, zur Ertheilung von Auskünften herangezogen werden kann. Warum geschah und geschieht dies nicht? Oder hält man diese Erscheinungen für zu gering, um die Ursachen kennen zu lernen?

Wir stehen abermals und nun bereits zum viertenmale einem Rückgange des Tabak-Monopols gegenüber. Wo ist die Ursache zu suchen, wo zu finden? Die Einen behaupten, die Zigarren wären schlecht, die Anderen bringen das Sinken des Konsums mit den äusserst schlechten Geschäftsverhältnissen in Verbindung, wieder Andere behaupten, das Tabak-Monopol hätte bereits in Hinsicht des Konsumes seinen Kulminationspunkt erreicht und eine weitere Steigerung desselben stände nicht zu erwarten.

Möglich, dass eines oder das andere hiebei eine Rolle spielt; möglich, dass die gesammten Umstände mitwirken, um den Rückgang erklärlich erscheinen zu lassen, keineswegs aber glauben wir, dass das Tabak-Monopol nicht zu der Hoffnung berechtigt, dass es eine weit grössere Ausdehnung erlange, wie die gegenwärtige.

Wir denken, dass diese Fragen von höchster Wichtigkeit sind, zumal es gar nicht so unwahrscheinlich ist, dass eine dermalen nicht gekannte Ursache es verschulden kann, dass der Konsum in erschreckender Weise abnimmt. Jawohl, das kann geschehen. Kleine Ursachen, grosse Wirkungen; dieses Sprichwort ist ein Wahrwort. Gegenwärtig weiss man durchaus nicht, warum der Konsum fällt. Es ist möglich, dass es die Natur der Sache mit sich bringt, es ist aber auch möglich, dass irgend welche kleinliche Ursachen, die leicht behoben werden könnten, einen Schaden anrichten, dessen Grösse gegenwärtig nicht bemessen werden kann. Wir haben erst kürzlich den Vorschlag gemacht, dass man an sämtlichen bedeutenden Gross- und Kleintrafikanten Fragebogen versende. Die Fragebogen müssten von Seite der Tabak-Fabriks-Stelle aus verfasst werden, was das Fabrikat anbelangt, sie müssten aber auch von tüchtigen, praktischen Administrations-Beamten, welche den Verschleiss genau kennen, Fragen erhalten. Diese Fragebogen müssten an die Finanz-Direktionen per Post abgeliefert und dort von Fachmännern in Bezug ihrer Beantwortung gesichtet und zur Grundlage eines vollständigen, genauen Berichtes aufgearbeitet werden. Wenn alsdann die im Lande sich befindlichen 60 Finanz-Direktionen ihre Berichte an die Direktionen der kön. ung. Tabak-Regie einsenden würden, dann wäre es ein Leichtes, die Ursache des Konsum-Rückganges festzustellen, Fehler zu ändern, Neuerungen zu schaffen, den Geschmack des Publikums zu befriedigen, eventuell den Verschleiss prak-

tischer zu organisiren, als dies dermalen der Fall ist.

Wir geben nochmals dieser unserer Ansicht hier Raum und glauben nur im Interesse des Tabak-Monopols zu handeln, wenn wir erwähnen, dass der anhaltende Rückgang des Konsums ein rasches energisches Handeln erforderlich macht. Die Sache erscheint uns diesmal nicht so unbedenklich, zumal, wie gesagt, der Rückgang anhaltend und dieser nicht sämtliche Sorten in gleicher Weise umfasst, da muss doch irgendwo ein Haken stecken. Ihn zu suchen ist mehr als Pflicht.

Die Zigarren.

Den vielfachen Klagen gegenüber, welche bei uns über die Qualität der Zigarren einlaufen, sind wir genöthigt zur Aufklärung unserer Leser folgendes zu sagen:

Es ist wohl richtig, dass in letzterer Zeit gerade jene Sorten, welche von den anspruchsvollsten Rauchern verlangt wurden, in Hinsicht ihrer Güte Vieles zu wünschen übrig lassen. Wir haben dies auch kürzlich an dieser Stelle ausdrücklich betont und dabei den Wunsch ausgesprochen, dass die Sorten Regalita, Trabucco und Britannica, aus keinen solch herben, kräftigen Tabak erzeugt werden mögen, wie dies einige Zeit hindurch geschah. Zu unserer Befriedigung konstatiren wir nun, dass die in den hauptstädtischen Fabriken in letzter Zeit erzeugten Bb. Britanica und A. Trabucco-Zigarren, insoferne eine bessere Qualität aufweisen, als namentlich die mit „barna“ bezeichneten Zigarren der genannten Sorten ein mildes und angenehmes Aroma enthalten, das sich beim Rauchen kundgibt. Wir wissen nicht, wie es kommt, dass gerade die mit „vilagos“ bezeichneten Zigarren kräftiger sind, als die dunklen und wird dieser Umstand auch hauptsächlich die Schuld tragen, wenn man von zu starken Zigarren spricht. Jedenfalls ist es unerklärlich, dass das kleine winzige Deckblatt, in welcher eine zwanzigfach grössere Menge Tabak steckt, die Stärke oder die Milde der Zigarre zu beeinflussen im Stande sein soll; indess, es ist doch so und eigenthümlicherweise stimmt die Farbe der Zigarre mit der Stärke oder Schwäche derselben nicht. Es wird gut sein, wenn die Tabak-Verschleisser ihre Kunden darauf aufmerksam machen, dass die dunklen Zigarren keineswegs stark, die lichten keineswegs leicht sind. Ein Versuch wird jeden Raucher von der Richtigkeit des Gesagten überzeugen.

Wir machen aber auch darauf aufmerksam, dass die dunklen Zigarren weit längere Ablagerung bis zum Trockenwerden bedürfen, als die lichten. Nachdem das dunkle Deckblatt eigentlich dasjenige ist, welches technisch ausgedrückt, als „gesund“ betrachtet werden kann, da nur dieses vollständig reif ist, so enthält das dunkle Blatt auch ungleich mehr Fettstoff, als das lichte, weshalb das Trockenwerden der Zigarren nicht so bald erfolgen kann. Um den Raucher zu befriedigen, wird daher jeder Kleintrafikant praktisch handeln, wenn er sich von diesen

nothwendigsten Artikeln einen ziemlichen Vorrath anschafft. Es nützt eben nichts. Die Zigarren kommen aus den Fabriken in ziemlich nassem Zustande, nachdem es noch immer viel zu wenig Fabriken gibt, welche den Riesenkonsum nebst Vorräthen anzufertigen vermöchten. Auch rechnet die Fabrikationsstelle mit dem Umstande, dass jeder Verschleisser den auf ihn entfallenden, verhältnissmässig genügenden Vorrath hat. Freilich, so wie wir die Verhältnisse kennen, kann das nicht überall zutreffen und nachdem man mit der Errichtung neuer Trafiken nicht spart, so vermag nur selten ein Verschleisser sich Vorräthe anzuschaffen. In Anbetracht des sich fortwährend verkleinernden Umsatzes, welcher durch die Vermehrung der Trafiken entsteht, erlahmt auch das Interesse und die Lust Summen zu investieren, welche auf Zinsen angelegt, beinahe dasselbe Erträgnis sichern würden, als der Verkauf von Tabak und Zigarren einträgt. Nun aber, für all das kann doch keineswegs der Raucher verantwortlich gemacht werden. Dieser kümmert sich um die Verhältnisse nicht und verlangt eine gute rauchbare Zigarre. Wird sie ihm nicht geboten, dann klagt und kritisiert er und die Unannehmlichkeiten, wie der Schaden, die hieraus entstehen, fühlt der Verschleisser. Unter solchen Umständen lässt sich daher nichts anderes thun, als mit den Thatfachen rechnen und sich ihnen fügen. Wer eine Tabaktrafik besitzt und seine Kunden halbwegs zufrieden stellen will, der muss darauf sehen, dass er zumindest von den nothwendigsten Sorten einen derartigen Vorrath hat, dass er stets eine trockene Zigarre zu bieten in der Lage ist.

Und noch etwas! Wir halten es für nothwendig, dass sich die Verschleisser mit den Artikeln derart vertraut machen, dass sie den Kunden zu jeder Zeit Auskünfte über dies und jenes zu ertheilen vermögen. Man verzeihe uns die Offenheit mit der wir sprechen, allein wir halten sie für dringend nothwendig. Gegenwärtig

ist es nämlich umgekehrt in Bezug dieser Auskunftertheilung. Nicht selten hört man von Verschleissern, dass dieser Kunde das und ein Anderer jenes behauptet. So komisch es klingt, so sehr Thatsache ist es, dass bei uns die Raucher die Lehrmeister der Verkäufer sind. Wäre es blos der Fall, dass der Raucher seine Meinung sagt, so ginge es noch an; allein, die sonderbarsten Begriffe werden in der Trafik laut und die Trafikantin immt das alles für baare Münze. Wenn der Verschleisser oder die Verschleisserin ihren Artikel genau kennt, was dann der Fall sein wird, wenn sie sich mit ihm ernst beschäftigt, dann wird erst von einem Verschleisser, wie er sein soll, die Rede sein. Man muss dabei durchaus nicht denken, dass es nothwendig ist, Lektionen im Verkaufe von Zigarren zu nehmen, allein, gar so spielend leicht, wie es sich, offen gestanden, der grösste Theil der Trafikanten und Trafikantinnen machen, ist das auch nicht. Wir sehen uns dazu gezwungen, all dies zu sagen, nachdem wir häufig solch naive Äusserungen hören, die darauf schliessen lassen, dass so Viele, Viele, weder den Artikel, noch ihr Geschäft im Geringsten kennen. Die beste Zigarre kann schlecht und die schlechte nicht selten gut gemacht werden, durch entsprechende Behandlung und Geschäftskennntniss.

Vermischtes.

Ein Preisrauchen. Über einen neuen, ganz unsinnigen Sport wird der „Frankf. Presse“ aus Neustadt am Hardt berichtet: Am Sonntag tagte hier der pfälzische Rauchverband und veranstaltete ein Preiswettrauchen. Im Zigarren-Schnellrauchen trug den ersten Preis J. Klingenberger aus Frankenthal davon. Er blies seinen Glimmstengel in 2-20 Minuten in die Luft, strengte sich aber dabei derart an, dass von Zunge und Gaumen sich die Haut löste. Im

Langsamrauchen holte sich den ersten Preis J. Christ aus Neustadt, der seine Zigarre zwei Stunden in Feuer hielt.

Die Erhöhung der Kohlenpreise. Man telegraphirt uns aus Berlin: In der heutigen Sitzung der Aeltesten der Kaufmannschaft wurde die andauernde Kohlennoth besprochen und erwogen, ob zu deren Beseitigung ein Kohlenausfuhrverbot oder die Aufhebung der Ausnahmsstarife für Kohlen der Regierung zu empfehlen sei. Die Aeltesten bezweifelten jedoch die Wirksamkeit beider Massregeln. Aus Oberschlesien wird eine Erhöhung des Kohlenpreises um 4 Pfennige per Zentner für 1. Oktober angekündigt.

Erweiterung des Verfügungsrechtes des Aufgebers. Die ungarischen und österreichischen Eisenbahnen hielten bisher das Prinzip fest, dass Verfügungen des Aufgebers bezüglich Rück- oder Weitersendung oder Ablieferung des Gutes an einen anderen Empfänger am Bestimmungs-orte nur im Wege der Aufgabestation getroffen werden können. Diese Härte der betriebsreglementarischen Zusatzbestimmungen verursachte den Parteien insofern Unannehmlichkeiten, als es sehr häufig, so namentlich im Getreidehandel vorkommt, dass der Käufer aus Geschäftsrücksichten provisorisch als Aufgeber und Empfänger figurirt und es ihm in solchen Fällen unmöglich gemacht wurde, über sein eigenes Gut von seinem Domizil aus zu verfügen. Nach wiederholten Beschwerden und langwierigen Verhandlungen haben sich die Eisenbahnen endlich entschlossen, dem vollkommen gerechtfertigten Verlangen der Handelskreise nachzugeben und wollen in den erwähnten Fällen — vorerst jedoch nur bei Gütern in Wagenladungen — die Verfügungen des mit dem Empfänger identischen Absenders auch in der Bestimmungsstation zulassen.

Hilfsredakteur: Ferdinand Heltai.

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische
ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,
weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:
GOLDZIEHER GÉZA

Budapest, V., Sas-utoza 29. szám.